

ES PEDRIS LLARG

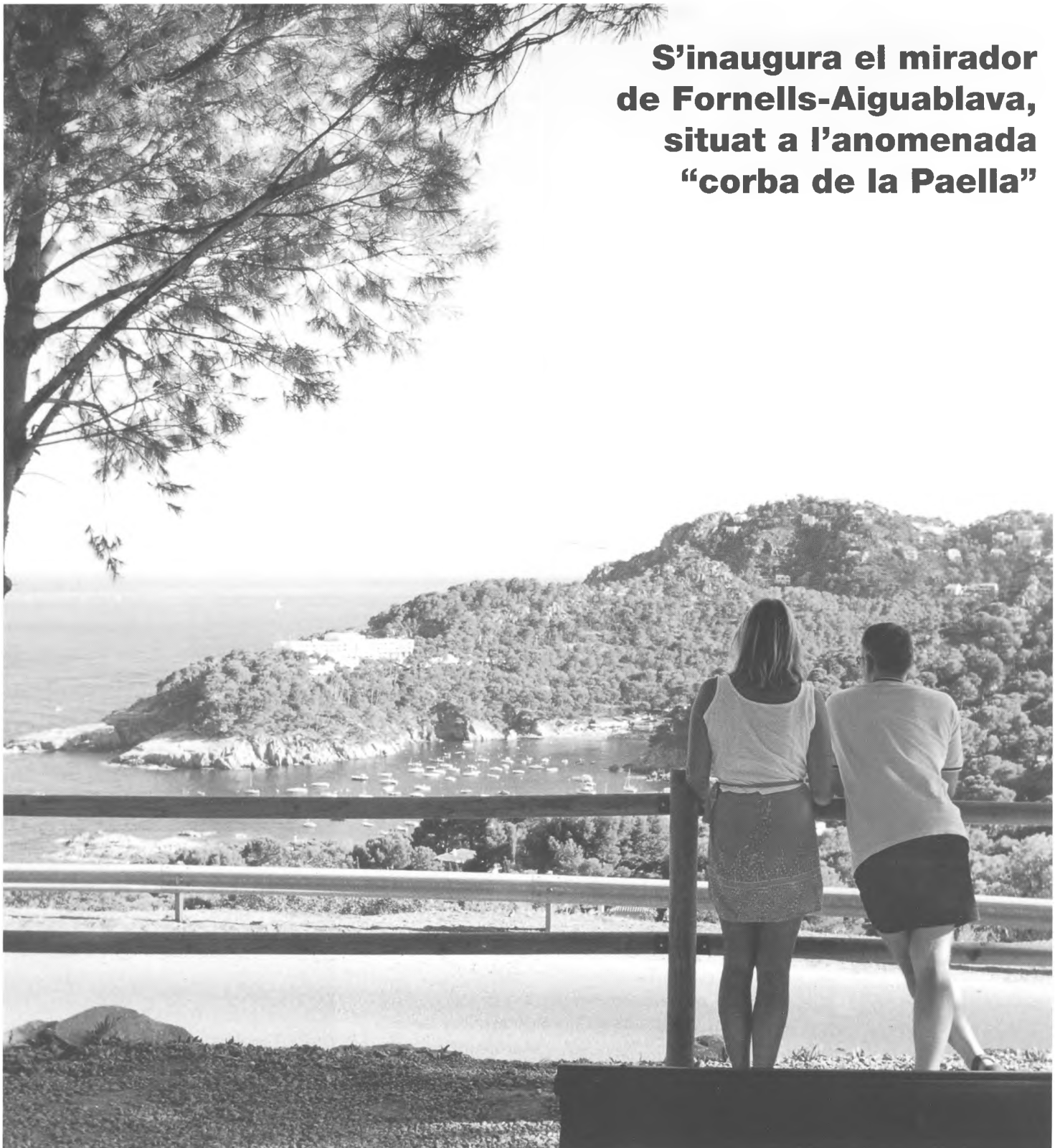

Núm. 57
Setembre
2001

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

**S'inaugura el mirador
de Fornells-Aiguablava,
situat a l'anomenada
"corba de la Paella"**

**Revista Municipal
d'Informació i Cultura**

**Núm. 57
Setembre 2001**

Edició:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon: 972 62 43 05
E-mail: llcosta@teleline.es
www.begur.org

Col·laboració:

Diputació de Girona

Serveis gràfics:

Imatge i Lletra, s.l.

Impressió:

Impremta Palé, SAL
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit legal:

Gi - 802 - 1987

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRÍS LLARG** no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

Alcaldia

Sa Tuna

La decisió de deixar sobre la taula el projecte de remodelació del nucli de Sa Tuna ha estat difícil de pren-

dre i és comprensible que hagi estat una decepció per a la gent que té habitatge en aquesta entranyable cala.

Sens cap dubte, el nucli de Sa Tuna i la plaça Forgas són els espais públics de Begur que estan en un estat urbànic més deteriorat, però malgrat això crec que la decisió ha estat encertada.

Sí que tenen raó els veïns de la cala quan diuen que mai s'havia estat tan a prop com ara de la reforma, però només demano una mica de paciència.

També vull deixar clar, abans d'exposar els motius d'aquesta decisió, que el grup municipal de Convergència i Unió ha estat un defensor d'aquest projecte, i que encara que de moment hagi quedat aturat serà una de les seves prioritats en els propers anys. Com a màxim responsable de l'equip de govern vull aprofitar aquest editorial per exposar els arguments que ens han portat a prendre aquesta decisió i que són els següents:

- Un problema econòmic, ja que, un cop quantificades, totes les reformes previstes per a aquesta legislatura sobrepassaven les possibilitats del consistori, i concretament aquesta (que s'ha derivat a la plaça Forgas) és una de les que estaven menys subvencionades.

- El volum d'obres previst per a aquesta tardor depassava les possibilitats de control per part dels serveis tècnics municipals.

- Seguim sense tenir el vistiplau del Ministeri de Medi Ambient.

- Tampoc disposem dels terrenys necessaris per realitzar la rotonda a l'entrada de Sa Tuna.

- De les contribucions especials sobre la base dels valors cadastrals, aprovades en el ple del mes de juny, en sortien unes quotes desproporcionades.

Aquests són els arguments que han tingut pes a l'hora de prendre la decisió. Demano disculpes per les expectatives creades en el seu moment, fruit de

la inexperiència en el càrrec, però també vull deixar clar que aquest grup municipal seguirà treballant per tal que en un futur no gaire llunyà la remodelació d'aquesta bonica cala i d'un dels racons privilegiats del municipi de Begur, Sa Tuna, sigui realitat.

Finalment vull fer un petit comentari sobre la resolució municipal de tancar al trànsit la plaça de Sa Tuna. No és cap compensació pel fet de tirar enrere el projecte. És una decisió que creiem positiva i que s'ha pres amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de la zona, de manera que durant les hores de més presència de vianants aquests puguin gaudir de l'espai públic sense haver d'estar pendents i patint pel trànsit rodat.

Som conscients que això implica un esforç per part dels visitants, però en tot cas aquesta millora és per a tothom. És una prova que s'ha portat a terme aquest mes d'agost i després se n'haurà de fer balanç, amb el total convenciment, però, que ha estat una decisió encertada.

S'haurà acabat l'estiu i la tranquil·litat ens tornarà a visitar. Desitjo que la temporada turística hagi estat bona per als begurencs i que els estiuejants hagin gaudit d'una agradable estada en aquesta acollidora petita població que és Begur. Fins ben aviat.

CARLES ARNAU i FERRER
L'alcalde

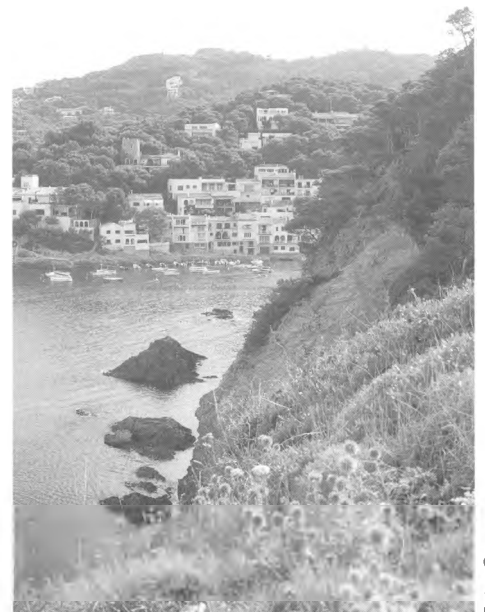

Foto: Carreras.

Extracte d'acords

Comissió de Govern 5/06/01

• Es contracta l'empresa Servia Cantó SA per dur a terme l'obra consistent en la pavimentació dels carrers Santa Reparada, Santa Teresa, Raval, Sant Miquel, Sant Josep, Campuig i Santa Anna. (2.925.218 ptes.)

• S'adjudica a l'empresa Enllumenats Costa Brava SL les obres de substitució i millora de l'enllumenat dels carrers Santa Anna, Francesc Forgas, Sant Miquel, Santa Teresa, Sant Gaietà, del Carme, Raval, Santa Reparada, Sant Josep, Campuig i Forgas i Puig. (6.372.992 ptes.)

Comissió de Govern 12/06/01

• Es contracta l'empresa Ramírez Barba SL per dur a terme l'obra d'execució del nou accés a l'Escola Dr. Arruga, amb un pressupost de 3.335.322 ptes.

Ple 26/06/01

• L'alcalde informa sobre l'acord de jubilació anticipada amb Josep Mayola, peó jardiner de la brigada municipal.

Comissió de Govern 24/07/01

• S'adjudica la redacció del projecte del Parc de l'Arbreda a l'empresa RCR Aranda Pigem Vilalta Arquitectes SL. Aquesta obra ha estat subvencionada per la Generalitat amb 25 milions per a l'anualitat 2002.

Comissió de Govern 31/07/01

• Es contracta l'empresa Codi-cesped Sports SL per a l'execució de les obres de millora del terreny de joc del camp de futbol (678.600 ptes.)

Ple 31/07/01

• S'aprova per majoria la suspensió de les obres de remodelació del nucli de Sa Tuna pels següents motius:

1. La baixa subvenció obtinguda per a aquest projecte (15%) fa incrementar considerablement el seu finançament via contribucions especials i fons municipals.

2. L'execució de les obres està condicionada per una modificació del Pla General, la tramitació de la qual tot just s'està iniciant.

3. Es creu interessant replantejar els objectius del projecte envers una reforma integral de tot el nucli antic de Sa Tuna que inclogui alhora el condicionament dels camins de ronda i l'aparcament.

• Segons el concurs públic convocat per a la realització del Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat, amb l'objectiu d'identificar les línies estratègiques i proposar accions que integrin tots aquells aspectes necessaris per fer efectiva la sostenibilitat mediambiental del nostre municipi, s'aprova per unanimitat l'adjudicació de la redacció de l'esmentat pla a l'empresa Taller de Ingeniería Ambiental SL pel preu de 6.931.000 ptes. (un 60% subvencionat per la Diputació de Girona).

• Segons el concurs públic convocat a l'efecte, s'acorda adjudicar a l'empresa Sastre Hermanos SA les obres d'aparcament subterrani i remodelació de la plaça Forgas, amb un pressupost global de 239 milions de ptes.

Comissió de Govern 7/08/01

• Es contracta l'empresa Francisco Gómez Gómez per a l'execució de les

obres del nou tancament del camp de futbol (5 milions de ptes.).

Comissió de Govern 14/08/01

• S'acorda contractar a l'empresa Enllumenats Costa Brava SL la instal·lació d'enllumenat públic a la zona d'equipaments que s'utilitza com a aparcament del veïnat Sant Josep d'Esclanyà (199.474 ptes.).

Seguretat

POLICIA LOCAL	972 62 42 00 972 62 34 78
MOSSOS D'ESQUADRA	088
INFORMACIÓ GENERAL (Àmbit tot Catalunya)	112

Col·labora en la recollida selectiva

Recordeu: què podeu dur a la deixalleria?

Podeu dipositar-hi residus municipals especials: pneumàtics, làmpades fluorescents, bateries, dissolvents, pintures i vernissos, piles, frigorífics, olis minerals usats, olis vegetals, radiografies, aerosols i pesticides. També podeu portar-hi residus municipals valoritzables: paper i cartró, vidre, envasos, ferralla, fusta, material tèxtil, ferralla electrònica, vidre pla, pa sec, cables elèctrics, ampolles de cava, runes i altres residus de la construcció, restes de poda i objectes voluminosos.

La deixalleria mòbil admet petites quantitats de mobles i trastos vells. Quan per qualsevol motiu, per quantitat o problemes de transport, calgui deixar-ho a la via pública, es prega que sigui notificat a l'Ajuntament.

Lloc de recollida: Pàrquing del Cementiri

Horari: 1r i 3r dissabtes de cada mes, de 10 a 13 h

Gràcies per la vostra col·laboració.

Regidor de Medi Ambient

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**
Governació / Hisenda / Comerç
De dilluns a divendres, matins de 9 a 2.

1r tinent d'alcalde: **Joan Català**
Urbanisme / Obres i Serveis
Matins: De dilluns a dijous, de 10 a 1
Dissabtes, de 11 a 1
Tardes: Dimarts, de 6 a 8
Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: **Francisco Vadillo**
Esports / Festes / Ràdio / Cinema
Dimarts tarda, de 6 a 8

3r tinent d'alcalde: **Neus Artiga**
Sanitat / Gent Gran / Activitats Casino
Dilluns matí, d'11 a 1

Regidoria de Serveis Socials i Consell Municipal d'Esclanyà

Montserrat Corredor
Dimarts tarda, de 7 a 8
Dijous tarda, de 2/4 de 4 a 5 (Esclanyà)

Regidoria de Turisme, Cultura i Joventut
Gemma Amiel
Concertar prèviament hora al tel.: 972 62 45 20 (oficina de turisme)

Regidoria d'Ensenyament
Rosa Pérez
Dissabte matí, de 10 a 12
(Visites concertades)

Regidoria de Medi Ambient i Platges
Joan Garcia
Dilluns matí, de 12 a 1

Regidoria d'Activitats d'Esclanyà
Maria D. Torrent
Dijous tarda, de 5 a 7 (Esclanyà)

Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

Nou anagrama

L'any 1995, i a causa que els equips de futbol del nostre poble no podien participar en competicions federades amb el nom de Patronat Municipal d'Esports, es va crear el club de futbol Associació Esportiva Begur, que inclou altres seccions com bàsquet, voleibol i excursionisme.

En el primer moment es va utilitzar el mateix anagrama del Patronat tan sols amb el nom canviat, però ara s'ha dissenyat un nou logotip que simbolitzarà la nostra entitat. A partir d'aquesta temporada el nou anagrama de l'Associació Esportiva Begur serà el que us presentem en aquesta edició d'*Es Pedris Llarg*.

Natació

IV Travessa Cales de Begur: S'Eixugador - Aiguafreda

El passat 15 de juliol (3r diumenge de juliol) l'Associació Esportiva Begur va organitzar per quarta vegada la travessa de natació. Tot i que s'hi varen presentar molts participants, la Creu Roja i la Guàrdia Civil del Mar, la prova no es va poder realitzar pel mal temps

(pluja i temporal). La competició es va convocar novament per al diumenge 22 de juliol i en aquesta ocasió sí que el temps ens va acompanyar.

Un cop inscrits, els participants es van portar en barques de particulars voluntaris i d'Aiguafreda de Serveis fins

al lloc de sortida, S'Eixugador, i llavors, amb el suport del GEAS, es va iniciar la cursa sense que es produís cap incidència.

Els guanyadors d'aquesta quarta edició varen ser els següents:

Cat. A masc.	1r clas.	Nestor Ribes	Barcelona
	2n clas.	Xavier Burch	Anglès
	3r clas.	Jordi Sala	Anglès
Cat. A fem.	1a clas.	Ariane Font	Santa Coloma
	2a clas.	Laura Vidal	Madremanya
	3a clas.	Alexia Frigola	Begur

Cat. B masc.	1r clas.	Josep Martínez	L'Estartit
	2n clas.	Jordi Font	Santa Coloma
	3r clas.	Josep Gil	Girona

Cat. B fem.	1a clas.	Anna Gavarro	Sa Tuna
-------------	----------	--------------	---------

Cat. C masc.	1r clas.	Rafael Garcia	Girona
	2n clas.	Salvador Olivares	Begur

Un cop realitzada la prova es va fer el lliurament de trofeus i obsequis, presidit pel regidor d'Esports, Sr. Francesc Vadillo.

Des de l'AEB volem agrair a la Creu Roja Espanyola i a la Guàrdia Civil del Mar la seva presència i suport en

aquesta prova, així com a tots els participants i voluntaris que la van fer possible.

II Jornades Tècniques de Futbol

Ja és el segon any que durant l'estiu l'Associació Esportiva Begur porta a terme unes jornades tècniques de futbol dirigides a nens i nenes nascuts/des entre els anys 1988 i 1995

Aquest any la participació ha estat magnífica, ja que hi ha hagut 25 participants.

Campions

El dia 13 de juliol passat, a la Sala Oval del Palau Nacional de Montjuïc de Barcelona, va tenir lloc la XII Nit del Futbol Català. L'Associació Esportiva Begur, en la categoria d'Aleví, hi va ser convidada pel fet d'haver quedat campiona del grup 13è de 1a Divisió de futbol i assolir l'ascens a la categoria de Preferent.

A la foto, l'entrenador Antonio Alonso, recollint de mans d'un directiu de la Federació Catalana de Futbol el trofeu que ens acredita com a campions.

Reformes al Casino

El passat 7 de juny es van inaugurar les obres de millora efectuades al Casino Cultural. Entre les reformes que s'han fet a l'edifici cal destacar les de la sala de cinema, que han permès adaptar-la a la normativa vigent. També s'ha refet completament la teulada i s'han habilitat noves sales per a diverses activitats, com ara classes de música, d'anglès o manualitats. El pis superior s'ha destinat a la realització de diferents reunions, com per exemple les de la Comissió de Festes, i la sala gran acull els documents de l'Arxiu Intermedi, que amb el temps han de passar a formar part de l'Arxiu Històric. Finalment cal esmentar que el servei de bar s'ha suprimit.

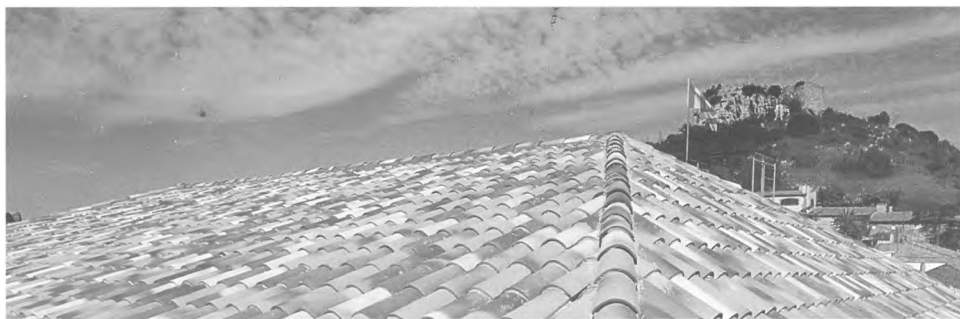

Foto: Carreras.

Foto: Carreras.

Activitats a Esclanyà

Festa Major (05/08/01).
3a Trobada d'aeròbic i funky. Grup Esclanyà.

Sopar final de curs de les activitats d'Esclanyà (15/06/2001).

Festa Major (28/07/01). Activitat infantil: decoració d'una samarreta.

Festa Major (04/08/01). Festa de l'escuma i xocolatada.

Inauguració de l'exposició de les labors i brodats d'Esclanyà.

L'enginyer de Siracusa

Ja a l'antiguitat clàssica la humanitat va pujar uns quants esglaons cap al progrés científic i tècnic. Tots hem sentit parlar dels set savis de Grècia. Aquests i d'altres van aportar-hi llur intel·ligència i esforç, i tant és així que avui dia, després de 2.300 anys, encara els recordem quan fem servir algunes lleis matemàtiques i físiques o simplement alguns mecanismes que foren inventats o descoberts per aquells homes de l'antiguitat. Pitàgores, Tales de Milet i, sobretot, Aristòtil i Arquímedes van influir decisivament en la tasca dels grans científics i descobridors del Renaixement, els quals, als segles XVI i XVII, acabaren de perfilar moltes de les seves idees.

Només parlarem d'Arquímedes, potser el més conegut i, sens dubte, el que més ha perdurat al llarg del temps amb els seus invents. Arquímedes va néixer l'any 287 abans de Crist a la ciutat siciliana de Siracusa, on s'havien establert colònies gregues. Va estudiar a Alexandria, una de les ciutats més importants del seu temps. Els seus invents, però, els va fer quasi tots a la seva ciutat natal, on també va morir, l'any 212 abans de Crist.

La tasca d'Arquímedes té una característica que el fa diferent dels altres pensadors grecs: les seves conclusions científiques eren comprovades mitjançant l'experimentació. Això el contraposa principalment a Aristòtil, l'altre gran pensador de l'antiguitat, el qual va tenir una intensa influència a través de l'església catòlica, i que arribava a les seves descobertes a través del pensament. La filosofia d'Aristòtil ha perdurat en allò que li és essencial, però no pas les seves idees. Arquímedes, en canvi, és conegut de molta gent, i com que la seva ciència descansa en l'experimentació, per això li direm "l'enginyer de Siracusa".

Recordem aquella exclamació d'"Eureka, eureka!" amb què un dia Arquímedes va sortir de la seva banyera. Volia dir que havia trobat la solució d'una de les seves preocupacions. Havia trobat la raó per la qual els objectes pesen menys quan estan ficats dins de l'aigua. Va fer els experiments necessaris per confirmar la idea intuïtiva que havia tingut dins de la banyera i va proclamar el seu "principi", que ha perdurat fins als nostres dies i que ha de perdurar per sempre. El principi d'Arquímedes diu que un cos submer-

git dins de l'aigua perd el pes de l'aigua que desplaça. Així, un litre de gel, com que pesa menys d'un quilogram, en ficar-lo dins de l'aigua sura, perquè un litre d'aigua pesa un quilogram. Les embarcacions, a mesura que hom les va carregant, es van enfonsant perquè han de desplaçar un volum d'aigua d'igual pes que tota l'embarcació i la càrrega que porta.

Una altra frase atribuïda a Arquímedes és aquella tan coneguda que diu: "Doneu-me una palanca i un punt de suport i us aixecaré el món". Arquímedes va estudiar la palanca, amb els seus tres gèneres, i en va formular la llei: càrrega multiplicada pel seu braç és igual que la força multiplicada pel seu. També va fer estudis d'òptica, d'hidràulica, d'estàtica i dinàmica i, fins i tot, de matemàtiques i de música. Però no era pas de tot això que jo volia parlar. Volia fer notar que hi ha un invent d'Arquímedes que sembla modest i de poca importància i que veritablement en té molta, d'importància. És la rosca.

Si per un moment ens parem a pensar com seria el món actual si no existís la rosca, ens adonarem que aquest petit invent, que també és degut a Arquímedes, ha tingut tanta o més importància que d'altres de més vistosos o fonamentals. És clar que si Arquímedes no l'hagués inventat, no hauria passat pas gaire temps sense que algú altre ho fes, perquè aquest objecte, com tants d'altres, té un model a la natura. Les closques dels cargols, tant els de mar com els de terra, són un exemple de rosca que ha romàs a l'ob-

servació de la humanitat des del primer home. També les plantes enfiladisses ens en donen un altre exemple quan s'enrosquen als troncs dels arbres.

La rosca, però, s'ha fet servir per a un munt de coses: per pujar aigua; per transportar grans, farina, ciment, etc.; per amplificar una força; per produir un moviment controladament; per immobilitzar dues peces; per a la fusteria, i d'altres. Unes vegades treballa sola, sense femella, com feien els egipcis per pujar aigua o com fem nosaltres mateixos en els transports de grans i granulats. Quan la rosca funciona acompanyada de la femella (*tuerca*) té moltes més utilitats de les que ens pensem: recordem que va ser decisiva en la invenció de la impremta, en fer possible transmetre una força amplificada a la primitiva premsa sobre el full del paper a través dels tipus o lletres en relleu. I moltes altres utilitats del conjunt rosca-femella les trobem en diferents màquines: en els torns, per moure el xarrió amb l'eina quan volem fer, precisament, una rosca; en els micròmetres, per mesurar amb precisió el gruix d'una xapa o d'algun altre material. A les premses dels antics trulls hi trobem una gran rosca, a vegades feta de fusta, que, subjectada per la femella, prem els cabassos de l'olivada i esprem el most del raïm.

Finalment, tenim els coneguts cargols, per mantenir subjectes dues peces d'un motor, d'una màquina qualsevol. I, sense femella, els visos per al treball de fusteria i tantes altres utilitats. Si hi pensem, ens adonem que aquest invent tan modest té una importància cabdal a la vida moderna, fins al punt que se'ns faria molt difícil imaginar-nos-la sense l'existència de la rosca, aquest invent tan antic degut a qui hem anomenat l'enginyer de Siracusa.

Aquest escrit me'l va inspirar l'escampada de peces que un dia vaig veure en un taller de reparació de cotxes: un motor gairebé desmuntat del tot i un nombre important de cargols que s'hagueren de descollar per fer aquella feina. Vaig comprendre de seguida que no podria haver-hi motors si no hi hagués la possibilitat de collar llurs peces amb cargols, ja que no és possible fer un motor d'una sola peça. Donem-ne les gràcies, doncs, a l'enginyer de Siracusa.

El pregó de Sant Pere

BON DIA, BEGURENCS PETITS I GRANS

Ja ha arribat la Festa Major de Sant Pere, el nostre patró.

Em va fer molta il·lusió quan aquests joves organitzadors em van demanar per fer el pregó d'aquesta festa. Em van dir: "Maria, fes una poesia". Per a mi Begur ja és Poesia.

Sóc filla d'aquest poble,
de pares forasters,
i el cor se m'omple de joia
quan passo pels seus carrers.

Begur ha estat i és un poble que enamora poetes i pintors,
i ara amb la febre de la Costa Brava el turisme l'ha fet tornar
més gran,
per sort sense perdre gens el seu encant.

Guarda l'esperit de ser un poble al voltant d'un gran progrés,
les seves platges l'avalen per això i molt més.
Quan jo era jove uns senyors feren una poesia,
Mossèn Joan Berga la lletra, la música pel Mestre Sirés
que les noies del cor cantaven molt bé:

"Nosaltres som les cantaires de Begur Vila 'Xamosa'
que nostres cants porten aires de marisc, de pi i de rosa.

"Com encorbat i *terc* vell que prop nostre ha fet estatge
la gran roca del castell defensa nostre vilatge.

"Llar de Santa Reparada que bé s'hi deu estar ací
quan en tu tenen l'estada les del SEU barceloní.

"Com encantada princesa que son llibertador espera,
plena de llum i bellesa n'és la platja Sa Riera.

"Sa Tuna i Aiguafreda són pubilles que els diumenges
estiuencs
amb son tendre cor afillen a molts dels begurencs.

"Oh! Fornells i Aiguablava, on famílies senyoriales
en tal formació de fades edificuen sos casals.

"I són tantes les belleses que pels racons d'ací hi ha
que impossible tes grandeses eix cant poder cantar".

Les nostres platges són una meravella que durant l'hivern
guarden la pau i tranquil·litat que dimana del temps
per a l'estiu emplenar-se d'alegria i color
per tornar a veure tota aquesta gent
que no essent begurenca de naixement
ho és d'adopció.

Aquí sí que es pot dir que des d'aquest poble
s'albiren tants amples Horitzons:

Begur i el seu castell
són dignes d'admirar,
ses cases a sos peus
que bé s'hi deu estar.

Begur, reialme dels vents,
tens el privilegi d'estar tan enlairat
que fas que et saludin
per tots quatre costats.

Gentil tramuntana, alè del Pirineu
que ens fas ser gent sana
i coneguts pertot arreu.

I si t'allunyes d'aquest poble
on el vent no notaràs
sentiràs trista enyorança
i a Begur retornaràs.

Això ens dona alegria
i podem comprovar que Begur és i serà
un poble que has d'estimar.

Estimem el nostre poble
per estar tots ben units,
respectem-nos els uns als altres
i així sempre serem amics.

Moltíssimes gràcies a tots!
VISCA LA FESTA MAJOR!

MARIA MARI

Classes d'anglès

Per primera vegada, dins les activitats de la temporada d'hivern l'Ajuntament de Begur ofereix classes d'anglès. Aquestes classes es dividiran en dos grups corresponents a sengles nivells.

El nivell A (*complete beginners*) està destinat a gent que no hagi fet mai anglès o que en tingui nocions molt bàsiques. El curset començarà de zero i pot resultar especialment interessant per a aquelles persones que necessiten l'anglès per a la seva feina.

El nivell B (*post beginners-intermediate*) està adreçat a gent que ja hagi estudiat anglès i que n'hagi assolit un nivell baix/mitjà. Pot resultar molt útil per a aquells estudiants que tinguin problemes amb aquest idioma.

Nivell A: divendres de 3 a 5

Nivell B: divendres de 5 a 7

Lloc: Casino Cultural

Durada: d'octubre a maig

Preu: 4.000 pessetes al mes

Els interessats podeu trucar directament a Miquel Martín (972 30 54 49).

4 QUATRE

Carles Rahola definí Begur com un indret dominat per la calma i la serenitat. A l'estiu, però, Begur es transforma en un bulliciós poble que ofereix diverses activitats. Una d'aquestes activitats podia ser la visita a les Escoles Velles per veure les quatre exposicions presentades aquest estiu. La programació de la Sala Municipal d'Exposicions es va obrir amb les composicions de format petit i mitjà d'Alfons Martín, de Vilassar de Mar. La fascinació d'aquest pintor per l'Empordà –comarca que va descobrir el 1996, el mateix any en què va iniciar una nova etapa en la seva pintura– queda palesa en les seves aquarel·les, que donen l'oportunitat de contemplar llocs coneguts, com Pals, des d'una altra perspectiva. I és que per a Martín l'art té la mateixa funció que li atribuïa Paul Klee: "Fer visible allò que no ho és".

Immediatament després de saber que havia guanyat el XV Concurs d'Arts Plàstiques de Begur, Laura Baldrich va posar-se a pintar –amb tècnica mixta– els 32 quadres que formen *ReinVENTar-se*. El fil conductor de la seva exposició és el canvi, el moviment continu –recordem que el vent és el moviment natural de masses d'aire– a què tots estem sotmesos i que fa que constantment ens haguem de resituar, redefinir, en definitiva, reinventar. Els personatges de Laura Baldrich es mouen en un paisatge molt ric, ple de coses ocultes i textos per desxifrar, que els converteixen en exploradors d'un món on tot hi cap, en buscadors d'un refugi on construir la pròpia identitat. Viatgen per espais indeterminats, com el mar, com els somnis, i es cerquen en una terra estrangera. Caminen per medis indefinits com l'aire o viuen als arbres, que no és res més que una manera d'habitar el cel sense perdre les arrels. Són personatges difuminats, d'aparença fantasmagòrica, que podrien ser-hi o no ser-hi. De fet, podrien ser qualsevol de nosaltres, ja que es troben en situacions esdevingudes universals, tractades a través dels mites des de l'antiguitat. Laura Baldrich pinta sobre estats d'ànim, sobre sentiments íntims que expressen l'essència del que som. Un recorregut per la seva exposició ens ofería la possibilitat de tornar a ser, una altra vegada, nosaltres mateixos.

Alfons Martín.

Laura Baldrich.

Vicenç Huedo.

L'inici de Vicenç Huedo és ben peculiar. Als 14 anys, després de veure una exposició, va voler saber què era la pintura a l'oli. Li van dir que era un tipus de pintura que anava en uns tubs com els de la pasta de dents. I es va posar a pintar amb pasta de dents, per veure el relleu. Davant la seva passió, el seu pare li va donar l'única pintura que hi havia a casa: la de pintar persianes. Actualment, Vicenç Huedo ha abandonat aquests materials tan poc plàstics i utilitza l'oli o l'acrílic, però els empra com si fossin aquarel·les, amb molta veladura. Tanmateix, podríem dir que conserva del seu començament l'afició de crear a partir d'objectes anodins, com ara les portes que es podien veure a Begur.

Fa anys, Huedo es va fixar en una porta del "carrer del Sac" –la plaça de l'Oli de Girona– on un pintor de parets feia provatures. En aquesta porta va descobrir un món de colors i de textures que el va enamorar. I quan una cosa el captiva, Vicenç Huedo no té terme mitjà: la pinta d'una manera impulsiva, una vegada i una altra, per mostrar-ne la textura visual, per copsar-ne tots els detalls, per reflectir el pas i les inclemències del temps, per ressaltar el lirisme d'un objecte aparentment vulgar. Huedo pinta allò que el fa sentir bé, que l'ajuda a somiar. Originari de la Manxa –què és infinita–, està acostumat a la llum, a la profunditat. Per això no és estrany que pinti horitzons, paisatges amb veritables punts de fuga, *landscapes*.

El seu punt de partida és la realitat, el món que l'envolta, i la seva meta és la ficció. Les cases de l'Onyar que surten del pinzell de Huedo són ambigües. Sabem que són reals perquè existeixen, però tenen una aparença irreal gràcies al reflex, que és totalment impossible que es produeixi, de la Catedral i Sant Fèlix a les seves finestres, i per la presència continuada de la llum, que vincula la pintura de Vicenç Huedo al somni.

Narcís Comadira (Girona, 1942) és conegut com a poeta i col·laborador del diari *El País*. Però a més, aquest artista gironí també és pintor, escenògraf i dramaturg. Comadira va seleccionar per a Begur obres seves dels últims deu anys realitzades sobre paper i tela. Entre aquestes hi havia una col·lecció

Calendari

2001-2002 de:

- **Cursets**
- **Activitats**

BEGUR: Activitats

La inscripció a les diferents activitats es realitzarà a l'Ajuntament, del dia 12 fins al dia 26 de setembre en horari d'oficina (de 9 a 2 del matí), amb M. Lluïsa Roca.

Alfabetització

Durada del curs: Del dilluns 1 d'octubre de 2001 fins al 30 de maig de 2002

Horari de classe: Dilluns, dimarts i dijous de 3 a 2/4 de 5 de la tarda

Lloc: Casino Cultural - Sala 1

Professora: Rosa Vilà

Preu: Gratuït

Català

Durada del curs: Del dimarts 2 d'octubre de 2001 al 30 de maig de 2002

Horari de classe:

Nivell A (elemental): Dimarts i dijous d'1/4 de 4 a 3/4 de 5 de la tarda

Nivell B: Dimarts i dijous de 5 a 2/4 de 7 de la tarda

Lloc: Casino Cultural - Sala 2

Professora: Montserrat Obrador

Preu: Gratuït

BEGUR: Activitats

Labors

Durada del curs: Del dilluns 1 d'octubre de 2001 al dilluns 13 de maig de 2002

Horari de classe: Dilluns de 3 a 7 de la tarda

Lloc: Casino Cultural - Sala 2

Professora: Montse Henarejos

Preu: 3.500 ptes. per trimestre (no empadronats a Begur: 4.000 ptes. per trimestre)

Cal portar el número de compte bancari en el moment de fer la inscripció.

Manualitats artesanals

Durada del curs: Del dilluns 1 d'octubre de 2001 al 31 de maig de 2002

Horari de classe: Dilluns o divendres, en dos torns: de 4 a 6 de la tarda i de 6 a 8 del vespre

Lloc: Casino Cultural - Sala 3

Professora: Marisa Gómez

Preu: 2.800 ptes. mensuals (no empadronats a Begur: 3.200 ptes. mensuals)

Cal portar el número de compte bancari en el moment de fer la inscripció.

Castellà per a estrangers

Durada del curs:

Nivell B: Del dimecres 3 d'octubre de 2001 al 29 de maig de 2002

Nivell A: Del 5 d'octubre de 2001 al 31 de maig de 2002

Horari de classe:

Nivell B: Dimecres de 10 a 12 del matí

Nivell A: Divendres de 10 a 12 del matí

Lloc: Casino Cultural - Sala 2

Professor: Miquel Martín

Preu: 4.000 ptes. mensuals.

Cal portar el número de compte bancari en el moment de fer la inscripció.

Anglès

Durada del curs: Del 5 d'octubre de 2001 al 31 de maig de 2002

Horari de classe:

Nivell A: Divendres de 3 a 5 de la tarda

Nivell B: Divendres de 5 a 7 de la tarda

Lloc: Casino Cultural - Sala 1

Professor: Miquel Martín

Preu: 4.000 ptes. mensuals

Activitats esportives

Manteniment adults

Inici: 2 d'octubre de 2001

Final: 13 de juny de 2002

Lloc: Pavelló d'Esports

Dies: Dimarts i dijous

Horari: 20.30 - 21.30 h

Monitor: Josep Pereira

Preu: 2.500 ptes./mes

BEGUR: Activitats

Aeròbic adults

Inici: 2 d'octubre de 2001

Final: 13 de juny de 2002

Lloc: Pavelló d'Esports

Dies: Dimarts i dijous

Horari: 15.00 - 16.00 h mínim 8 inscrits per classe

16.00 - 17.00 h

19.30 - 20.30 h

20.30 - 21.30 h

Monitora: Esther Martori

Preu: 3.000 ptes./mes

Aeròbic infantil

Inici: 1 d'octubre de 2001

Final: 10 de juny de 2002

Lloc: Pavelló d'Esports

Dies: Dimarts

Horari: 17.00 - 18.00 h

18.00 - 19.00 h

Monitora: Esther Martori

Preu: 15.000 ptes./temporada

Els nois/es inscrits en altres activitats esportives podran fer aeròbic de forma gratuïta.

INFORMACIÓ: Tel. 972 62 34 84 / 609 37 25 42

ESCLANYÀ: Activitats

La inscripció a les diferents activitats es realitzarà al Local Polivalent els dies 13 i 20 de setembre de 3 a 7 de la tarda, amb Montserrat Corredor o amb M. Dolors Torrent (Maria Pipes).

Alfabetització

Durada del curs: Del dilluns 1 d'octubre de 2001 al dijous 20 de juny de 2002

Horari de classe: Dilluns, dimecres i dijous de 3 a 5 de la tarda

Lloc: Local Polivalent

Professor: Miquel Martín

Preu: Gratuït

Català

Durada del curs: Del 5 d'octubre de 2001 al 31 de maig de 2002

Horari de classe: Divendres d'1/4 de 5 a 1/4 de 7 de la tarda. Nivell A (baix)

Lloc: Local Polivalent

Professora: Montse Obrador

Preu: Gratuït

ESCLANYÀ: Activitats

Labors

Durada del curs: Del 4 d'octubre de 2001 al 27 de juny de 2002

Horari de classe: Dijous de 3 a 7 de la tarda

Lloc: Local Polivalent

Professora: Adela Castro

Preu: 3.500 ptes. per trimestre (no empadronats a Begur: 4.000 ptes. per trimestre)

Brodats

Durada del curs: Del dilluns 1 d'octubre de 2001 al dimecres 26 de juny de 2002

Horari de classe: Dilluns i/o dimecres de 4 a 2/4 de 7 de la tarda

Lloc: Local Polivalent

Professora: Pepita Agustí

Preu:

– Empadronats a Begur:

5.500 ptes. per trimestre (dilluns i dimecres)

3.500 ptes. per trimestre (1 sol dia dels dos)

– No empadronats a Begur:

6.000 ptes. per trimestre (dilluns i dimecres)

4.000 ptes. per trimestre (1 sol dia dels dos)

Gimnàstica

Durada del curs: Del 7 d'octubre de 2001 al 31 de maig de 2002

Horari de classe: Dilluns i divendres de 3 a 4 de la tarda

Lloc: Local Polivalent

Professora: Carme Pagès

Preu: 2.100 ptes. mensuals

Activitat infantil

Horari: Dissabte de 10 a 2/4 d'1 del matí

Lloc: Local Polivalent

Professora: Mari Martín

Preu: Gratuït

Calendari:

- Dissabte 6 d'octubre: ambientació a la tardor
- Dissabte 27 d'octubre: activitat - les castanyes
- Dissabte 24 de novembre: activitat
- Dissabte 1 de desembre: ambientació de Nadal
- Dissabte 15 de desembre: activitat
- Dissabte 22 de desembre: arribada del Pare Noel
- Divendres 4 de gener: ambientació Reis - Fanalet
- Dissabte 12 de gener: ambientació hivern

- Dissabte 9 de febrer: ambientació carnaval
- Dissabte 9 de març: dibuix per a la Festa de l'Arbre
- Dissabte 13 d'abril: ambientació primavera
- Dissabte 20 d'abril: conte de Sant Jordi
- Dissabte 18 de maig: activitat
- Dissabte 8 de juny: final de temporada

També està previst fer:

- la festa de la Castanyada, el dissabte 3 de novembre a la tarda
- la festa de Carnaval, el dissabte 2 de febrer a la tarda

Oportunament es lliuraran fulls informatius al respecte.

Narcís Comadira.

de natures mortes dels anys 1997-2000, caracteritzades per la combinació d'elements vegetals, estris i atuells i formes geomètriques. La forta geometrització de les figures és remarcada pel traç vigorós i els colors intensos. Per a Comadira, aquestes composicions "són estudis de les relacions que estableixen les coses entre si quan les agrupem sobre una superfície". *Cultura morta* (1996), *Paisatge interior* (1997) i *Núvol i ciutat* (2001) són obres recents que estaven exposades juntament amb composicions més antigues, la qual cosa permetia apreciar l'evolució de la pintura de Comadira.

Per acabar la temporada artística de la Sala Municipal resten dues exposicions i el XVI Concurs d'Arts Plàstiques de Begur. Es recomana d'assistir al

conkurs a tot aquell que vulgui saber qui serà, l'estiu que ve, un dels ocupants de les Escoles Velles.

LÍDIA NOGUEROL

CALENDARI EXPOSICIONS SETEMBRE-NOVEMBRE

Del 6 al 23 de setembre
XVI CONCURS D'ARTS PLÀSTIQUES

Del 12 al 21 d'octubre
CANDELÀRIA. Pintura

De l'1 al 18 de novembre
JOAN GOMÀ. Pintura

Informació Municipal

Registre civil

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-04-2001 i el 30-06-2001

Data	Nounat/da	Fill de:	
05-04-2001	Gerard Saballs Maruny	Santiago Saballs Rovira	Mercè Maruny Portillo
06-04-2001	Júlia Borrell Martínez	Jordi Borrell Martín	Neus Martínez Agustí
10-04-2001	Carla Teixidó Ortega	Gerard Teixidó de la Torre	Montserrat Ortega Jiménez
25-04-2001	Frank Rodríguez Rodríguez	José Francisco Rodríguez Pluma	María Jesús Rodríguez Pérez
09-05-2001	Aina Villarejo Royan	Juan Villarejo Montenegro	Isabel Royan Tomás
12-05-2001	Marc Cerrato López	José Antonio Cerrato Gallardo	María Isabel López López
30-06-2001	Laura Vázquez Fernández	César Antonio Vázquez Jareño	M. del Carmen Fernández Rodríguez

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-04-2001 i el 30-06-2001

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Aniceto Cusi Fàbrega	05-04-2001	Begur
Maria Lluïsa Geli Colls	12-04-2001	Palamós
Oriol Salat Armengol	14-04-2001	Begur
Joaquim Bisbe Parals	24-04-2001	Esclanyà-Begur
José Manuel Alsius Trilla	26-05-2001	Begur
Mariano Renart Frigola	31-05-2001	Begur
Tomás Sellés Navarro	06-06-2001	Calonge
Carlos Suñer Fontbernat	15-06-2001	França
Tomás Estudillo Cocera	17-06-2001	Girona
Salvador Sánchez Pérez	24-06-2001	Begur
Frank Wolfgang Benn	26-06-2001	Begur
José Sánchez Hernández	27-06-2001	Begur

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-04-2001 i el 30-06-2001

Nom del nuvi	Nom de la núvia	Data celebració casament
Torcuato Checa Hernández (Fornells)	Olga Pol Seuba (Balenyà)	05-05-2001
Albert Aragonés Escamilla (Barcelona)	Rosa M. Sicart Solé (Barcelona)	19-05-2001
Xavier Dolz Pérez (Begur)	M. Isabel Rodríguez Nadal (Calonge)	27-05-2001
Marcos Bundó Alsina (Barcelona)	Inés Esteve Maufra (Barcelona)	08-06-2001
Antonio Sánchez Quesada (Esclanyà)	Raquel Dalfó Ruiz (Palafugell)	16-06-2001
José Ramón Artiga López (Begur)	Maria Font Roda (Begur)	16-06-2001

Serrans i julivies

–Ei, Xicu! Què, avui també haurem de parlar de micos i mones?

–No! Prou d'aquest color! Sa meua dona encara se'n riu d'aquella pensada que vam tenir tu i jo. Si sabessis què en pensa des que fan es mico tot l'any per Begur... I tu, Jordi, n'ets un d'ells.

–Doncs, mira: avui parlarem de peixos. D'això sí que en teniu aquí a Begur –féu en Jordi–, i de ben macos. I la teva dona, la Reparada, no deurà pas tenir-hi res a dir.

–Sí que en tenim, però no pas a es castell! Ara, no et facis il·lusions, que na Reparada també hi dirà sa seua, com sempre.

–Doncs avui fa un any que vaig pescar aquella julivia tan grossa. Va ser a Aiguafreda i era així! –digué en Jordi tot estirant els braços per assenyalar la mida de la peça que havia pescat.

–No em facis pas riure! –digué en Xicu–. Els de Barcelona hi enteneu molt de micos i mones, però de peixos... I

de quin color era aquella julivia tan grossa que vas pescar a Aiguafreda?

–De quin color vols que fos? Era blanca o platejada, com són tots els peixos –digué en Jordi.

–Ara sí que em moro de riure! –féu en Xicu tot aguantant-se la panxa–. ¿Que no saps que ses julivies són es peixos més ben pintats que hi ha dins des mar? ¿I dius que feia més d'una braça? Això és una altra bestiesa, perquè ses julivies són peixos petits, que es més grossos amb prou feines passen des pam. I, a més, tenen sa boca petita i no són de fàcil pescar amb canya.

–Bé, doncs, deuria ésser una altra classe de peix –digué en Jordi per arreglar-ho.

–Ai, manyac! I vols que na Reparada no hi tingui res a dir? –digué en Xicu sense deixar de riure–. Ja em sembla que la sento quan li digui que has pescat una julivia així de grossa i plena d'escates blanques... Bé, potser així ja no es recordarà més des micos i ses mones.

–De totes maneres –digué en Jordi provant de tirar una pilota fora–, alguna cosa s'hi ha de posar, al castell, per atraure la gent dels autocars que vénen a l'hivern i els turistes estiencs que s'estan pels carrers de Begur amb les seves criatures, fent de cangurs.

–Mira, no enredem, Jordi –féu en Xicu–; hem quedat que avui parlarem de peixos, i ara te n'explicaré una que em va passar a mi un dia que vaig anar a pescar amb canya a ses roques de Sa Riera, al darrere des port des Pi.

–No em diguis que també vas pescar una julivia –digué en Jordi.

–No, home, res de serrans i julivies! –féu en Xicu–. Es meu peix sí que n'era, de blanc i platejat. I ben gros: feia més d'una braça.

–Doncs ja m'ensenyaràs el lloc, que jo hi aniré a veure si en pesco un altre com el teu –digué en Jordi.

–Vaig fer servir un esquer especial i secret que em prepara sa meua dona. I quan feia més d'una hora que pescava, vaig sentir una gran picada... Vaig esperar que hi tornés, i ja ho crec que hi va tornar!... Una altra gran picada, seguida d'una forta estirada. Jo vaig estirar i amollar unes quantes vegades... però sa cosa anava a més i vaig tenir por de trencar sa canya.

–Ostres –féu en Jordi–, que emocionant!

–Espera't, que encara no t'he dit el millor del que va passar –va continuar explicant en Xicu–. Com que era segur

que ni sa canya ni es fil podrien aguantar sa força d'aquell peix, el vaig anar acostant fins que el vaig veure. Era un llobarro. Quan el vaig tenir ben a prop, li vaig saltar a sa sella.

–Apa, home, com si un peix fos un cavall! ¿I no et vas punxar el cul amb aquelles espines que tenen a l'esquena?

–No, home, no: ja les hi vaig plegar abans de seure-m'hi. Però llavors, es mal parit va tirar mar endins –continuà explicant en Xicu–. I cada vegada anava més de pressa, i jo vaig començar a tenir por de no poder tornar a casa... Quan ja érem prop de sa bolda, li vaig dir: "Ves a fer punyetes!", i el vaig deixar anar mar endins.

–Home –digué en Jordi–, això de dir mal parit a un peix no ho havia sentit dir mai. Perquè els peixos surten d'un ou, com les gallines... I ¿oi que sa bolda és més o menys a prop de la platja del Racó?... Ara ho entenc, tu el que volies era anar a veure les noies que s'hi banyen sense roba...

–Què t'enredes ara, tu?

–I tu que deies que la Reparada es faria un tip de riure amb la meua julivia! Ja veuràs quin daltabaix tindràs a casa teua quan ho sàpiga!

–Saps què et dic, Jordi?: puja aquí dalt i balla.

Aiguablava: records

*...quelque cigne
endormi,
qui se laissait
au vent
balancer
à demi...*

A. de Vigny*

Aquells versos de l'admirat homònim i una vella foto –deu tenir més de setanta anys–, mediocre fotografia però preciós document, m'evocaren la imatge de *Sa Musclera*.

Heu vist, per ventura, un cigne flotant, endormiscat, en un llac o un estany, deixant-se mig gronxar per les diminutes onades? Això em recordava un balandre gairebé sempre quiet. Com somnolent, semblava formar part del paisatge. Flotava sobre una aigua transparent, cristal·lina, puríssima; autèntica aigua de mar. Quin contrast amb el fluid dels estius d'ara: gasolina,

petroli, gasoil, oli mineral, un xic d'aigua salada... I afegiu-hi els pixats d'uns centenars de banyistes, atapeïts a la platja d'Aiguablava!

Antany s'anomenà *Amic*; més tard, *Bagur*. Puix que en el nostre país, cada cop que es gira la truita, canviem els noms. Car es susdit vaixell navegà (més ben dit, surà) sota la monarquia, sota la república (ignore com se va salvar durant el merder que es va organitzar amb la Guerra Civil, però el fet és que va reaparèixer en començar la postguerra incivil), sota els temps de *l'Imperio* i els de successives denominacions. Així, en el curs dels anys, pogué veure des dels vestits de bany d'*avant-guerre*, passant pels púdics banyadors Padre Laburu, fins als biquinis, el *top-less et seq.*

Els estiuejants l'anomenaven irònicament "Sa Musclera", car hom el veia sempre impàvid, com dormitant, davant de Ses Coves. I son panxarrut buc

semblava invitar els lamel·libranquis a adherir-s'hi.

A vegades, però, aparentment sense raó, *Sa Musclera* desapareixia. I és que el patró –home eminent, fura en política i en finances, però peix en les coses de la mar–, fins i tot amb la més suau, gairebé imperceptible brisa, es deixava convèncer pels mariners: "Aquest ventet" –li deien– "pot assenyalar la imminència d'un possible temporal". Així, àncora amunt i rumb cap a Palamós o Sant Feliu. D'aquesta manera, el vaixell segur, en bon port. I el que era més important per als mariners, aleshores encara juvenils i baronívols, una estada més distreta que fotre's de fàstic a la llavors, això sí, bellíssima, paradisiaca, tranquil·la, però avorrida d'allò més, badia d'Aiguablava.

A. ARRUGA FORGAS

(*) Alfred de Vigny. *La Plainte du Capitaine*. Dieppe, 1828.

La formació en Medi Ambient a Nereo

Com cada any, Nereo organitza activitats formatives relacionades amb el medi ambient a les instal·lacions del Mas d'en Pinc, adreçades a diferents col·lectius.

Des del nostre inici, ara fa més de deu anys, la preocupació per l'estat del medi ambient i la protecció del patrimoni natural ens va moure a realitzar activitats per tal de formar col·lectius ben diversos en diferents especialitats, amb l'objectiu d'instruir persones que, a partir de la seva formació prèvia i amb els coneixements impartits en els nostres cursos, poguessin treballar en diverses ocupacions relacionades amb el medi. Així, al llarg d'aquests anys, hem organitzat cursos sobre especialitats tan diverses com la gestió forestal, l'aqüicultura marina, el tractament dels residus o la formació de monitors ambientals.

El Departament de Formació de Nereo ha anat adaptant els continguts dels cursos a les necessitats del moment, tant pel que fa a l'aspecte laboral com a les polítiques ambientals. És per això que, per exemple, els darrers anys hem organitzat diferents cursos sobre els sistemes d'estudi, avaluació i gestió del patrimoni natural, a fi de formar tècnics que puguin participar en els diferents programes que promouen les administracions amb l'objectiu d'avançar cap a la sostenibilitat.

Un exemple d'aquests programes el tenim en l'elaboració de les agendes 21 locals, o plans d'acció local, que a partir d'una diagnosi ambiental del municipi promouen polítiques i accions concretes per tal que els municipis tendeixin cap a la sostenibilitat, tant a nivell ambiental com social o econòmic. Cal recordar que Begur iniciarà el procés d'elaboració del Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat properament.

La nostra activitat formativa, però, no s'ha centrat solament en la formació ocupacional o el reciclatge de treballadors, sinó que també hem orientat els nostres esforços a participar en programes formatius per a universitaris o estudiants de màsters. Un exemple són les pràctiques que des de fa tres anys desenvolupen a Nereo els alumnes del màster en gestió sostenible de recursos marins i els de la carrera de ciències marines, ambdós organitzats pel centre d'estudis superiors IUSC. Conjuntament amb l'IUSC, Nereo està treballant per tal

que, a partir de convenis de col·laboració amb diferents universitats, puguin fer estades a Begur alumnes dels Estats Units i del País de Gal·les.

Un bon exemple d'aquesta projecció internacional que està oferint Nereo ha estat la visita, el passat mes de gener i els darrers dies d'agost, d'alumnes de la Universitat de Siracusa, dels Estats Units, que participen en un programa sobre la Mediterrània. Durant la seva estada a Begur han conegut de prop la riquesa del nostre entorn natural i la seva problemàtica, així com els diferents models de gestió que s'apliquen actualment.

Per acabar, voldríem recordar-vos els cursos que oferim aquest any, subvencionats per la Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya i el Fons Social Europeu, i als quals encara podeu apuntar-vos si són del vostre interès.

CURS DE JARDINERIA MEDITERRÀNIA

A qui va adreçat: Persones aturades majors de 25 anys, amb la motivació d'aprendre l'ofici de jardiner, per cobrir la creixent demanda existent en la nostra comarca de professionals qualificats i a la vegada sensibilitzar-los i ensenyar-los els avantatges que comporta la jardineria xeròfila.

Durada: Cours de 580 hores adaptat al Certificat de Professionalitat de Jardiner, amb un 40% d'hores pràctiques.

Titulació: Diploma expedit pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya. Diploma acreditatiu de l'adaptació al Certificat de Professionalitat de Jardineria.

Contingut: Replanteig i construcció en jardineria. Preparació dels sòls en jardineria. Identificació de plantes ornamentals. Plantació i sembra. Reg. Adob. Poda d'arbres i arbustos ornamentals. Manteniment de gespes. Disseny i creació de jardins mediterranis. Identificació de comunitats i plantes del litoral mediterrani. Jardineria xeròfila. Català. Seguretat i condicions de salut en el treball. Tècniques de recerca de feina.

Sensibilització en medi ambient. Visites i pràctiques durant tot el curs.

Les pràctiques es realitzaran en l'entorn del Parc Ambiental Mediterrani de Begur.

ANÀLISI I DISSENY D'APLICACIONS INFORMÀTIQUES. EL SIG: EINA BÀSICA DE GESTIO AMBIENTAL

A qui va adreçat: Treballadors autònoms o amb contracte laboral, amb formació prèvia en l'àmbit de la gestió del territori, que vulguin introduir-se en l'ús de les noves eines per a l'avaluació i la gestió del territori i del patrimoni natural.

Durada i calendari: Cours de 100 hores, amb un 40% d'hores pràctiques. Inici: octubre de 2001. Final: desembre de 2001. Classes: dilluns i dimecres de 18 a 21 h.

Titulació: Diploma expedit pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Contingut: Els sistemes d'informació geogràfica. Introducció. Introducció a la cartografia. Tipus de mapes, projeccions, escales, àrees mínimes... Teledetecció. Anàlisi i disseny de bases de dades. Exercicis pràctics. Anàlisi d'aplicacions sobre sistemes d'informació geogràfica. Pràctiques de GIS. Disseny d'aplicacions sobre sistemes d'informació geogràfica. Creació de mapes topogràfics, temàtics... Pràctiques amb bases de dades digitals. Cartografia digital i aplicacions. Sortides de camp. Català. Seguretat i condicions de salut en el treball. Sensibilització en medi ambient. Visites i pràctiques durant tot el curs

Les pràctiques es realitzaran a l'aula d'informàtica de Nereo, i s'utilitzarà el GIS Miramon, i Access.

Per a més informació podeu adreçar-vos al Centre d'Estudis del Mar de Begur, preguntant per Esther Navarro, o visitar la nostra pàgina web, www.nereo.org.

Departament de Formació NEREO, preservador del medi ambient.

Llegenda d'unes campanes

El begurenc Josep Carreras i Riera, pare de Josep Maria Carreras i Soler –un dels millors amics amb què m'ha obsequiat la vida– i persona que he admirat sempre per la seva capacitat d'unir una enorme curiositat intel·lectual amb la més absoluta fidelitat al tarannà més popular i bonhomiós, va voler-me fer l'honor de reproduir, en l'anterior número d'aquesta revista, un dels poemes que integren el meu llibre *Jerarca de la Llum*. I no sé si han estat allò que en diem “els follets de la impremta” (el pobre Gutenberg sempre se les acaba carregant) o a una pujada de tensió en la capacitat creativa de l'amic Carreras el que ha fet que es publicués un poema un xic diferent al que jo havia modestament subscrit.

El poema en qüestió es titula “Campaneta adormida”, i en la seva versió original diu així:

Campaneta adormida,
repica a tritllo,
que m'ha dit que em volia
qui més jo estimo!

Campaneta enjoiada,
fes toc de dol,
que qui més jo estimava
ja no me vol!

Fet aquest petit aclariment, em plau felicitar de tot cor Josep Carreras i Riera no tan sols per la seva magnífica dissertació sobre el món de les campanes que ens oferia en el número de referència, sinó també per la seva constant producció d'articles i comentaris històrics i anecdòtics, sempre empeltats, en un moment o altre, d'aquella sàvia espurna d'humor i de fina sornegueria empordanesa que tan admirem tots els qui ja fa anys que tenim el plaer de tractar-lo i estimar-lo.

De passada felicito també *Es Pedris Llarg* pel fet de seguir existint després de tants anys i tantes circumstàncies no sempre favorables, i per tenir la sort de tenir col·laboradors com Josep Carreras.

I tot parlant d'ell encara, permeteu-me un petit comentari: ja és hora, em sembla, que les altes instàncies del nostre país reconguin públicament, institucionalment, el colossal paper que han protagonitzat, anònimament, aquestes formiguetes mai prou valorades ni recompensades que són els anomenats –a vegades un xic despec-

tivament– “historiadors locals”, i que jo no dubto gens a batejar de grans, eficaços, imprescindibles historiadors locals. Em refereixo a gent tan sòlida, eficaç i apassionada per la veritat històrica dels seus respectius llocs nats com els Llobera de la Bisbal, els Caner de Calonge, els Trijueque de Palamós o els Carreras de Begur, per posar només quatre exemples... Gràcies a ells, gràcies a la seva aportació, tan escassa de mitjans com rigorosa, hom pot teixir després la “gran història”, la història general del país i de la seva gent.

Però anem al gra. El bon amic Josep Carreras m'ha demanat que expliqui per als d'*Es Pedris Llarg* una llegenda directament relacionada amb el món de les campanes, que ell va sentir-me explicar un dia a través de la col·laboració setmanal que, durant prop de set anys, he prestat al programa “El Suplement” de Catalunya Ràdio. És aquesta.

Sant Bernat Calvó, fill del mas Calvó, de Vilaseca –més o menys per allà on ara hi ha el famós Port Aventura–, era un monjo del Cister al qual ja en vida hom atribuï més d'un miracle. La veritat és que, de vocació de sant, no n'hi mancava: diuen que portava el cos cenyit permanentment per un ample i feixuc cèrcol de ferro. (D'això, en comptes de santedat, des dels ulls laïcals d'avui molts en dirien segurament masoquisme. Què hi farem!).

El nostre virtuós home, però, a part de monjo, era també un dels consellers i col·laboradors més íntims del rei Jaume I, i amb ell va acudir a més d'una campanya bèl·lica, com ara la mateixa conquesta de València.

I un dia, fos per la seva fama de sant o per les seves innegables influències a la Cort, va ser nomenat bisbe de Vic. I és a partir d'aquest fet que comença la llegenda que el bon amic Carreras em demana que us relati:

Es diu que era tan alt el grau de santedat del nou bisbe de Vic i tan coneguda de tothom la seva virtut que, cada vegada que retornava a la seva diòcesi després d'un dels seus viatges o campanyes de guerra, les campanes de la ciutat, només de veure'l arribar, es posaven a tocar soles sense que cap braç de persona les fes giravoltar.

En una ocasió, però, ai!, no varen fer-ho. I el sant –naturalment, sorprès i

Foto: Carreras.

compungit– va atribuir-ho al fet que es trobava en pecat. Sí! De seguida va recordar com, tornant justament de terres valencianes, en passar pel coll de Malla al capdavant de les tropes que el seguïen i ja de retorn a Vic, havia llançat irat una imprecació contra la tramuntana, que, de forta que bufava, els impedia d'avançar i fins els feia caure. “Maleïda tramuntana!”, havia cridat el bisbe. Sí, havia maleït, s'havia enfurismat, i això –va pensar, després– no podia ser.

Va decidir sotmetre's a partir d'aleshores a una rigorosa penitència i no tornar a ocupar la seu vigatana a menys que rebés del cel un signe diàfanament clar que estava perdonat.

Així, s'acomiadà dels seus homes i s'encaminà, sol, cap al convent de Montalegre, prop de Tiana, per recloure-s'hi. Abans, però, en passar per la costa, llençà –amb els ulls plens de llàgrimes– el seu anell episcopal al mar.

Arribat al convent, va sol·licitar acollida i va demanar que a partir d'aquell moment el tractessin no com el bisbe de Vic que havia estat sinó com un monjo més de la comunitat, que era el que des d'aleshores es disposava a ser.

Però heus aquí que tot just al tercer dia de ser-hi, al refector del convent varen servir peix a l'hora de sopar. I no diríeu quina va ser la sorpresa del monjo Bernat Calvó, quan, en obrir el ventre d'un dels peixos, va trobar-hi aquell seu anell de bisbe que feia només tres dies, amb els ulls plens de llàgrimes, havia llençat al mar.

I diuen que l'endemà, quan va retornar a Vic, les campanes, tan bon punt de lluny el veieren, van posar-se a giravoltar soles. De bell nou.

El record de les campanes (II)

Dedico aquest escrit al record de Pere Vila i Oriol (en Peret Blai), Déu l'hagi, que fou campaner de la parròquia de Sant Pere de Begur prop d'una trentena d'anys.

El dia 31 de maig de 1964, mentre era rector de la parròquia de Sant Pere de Begur mossèn Josep M. Mir Teixidor i gràcies a la seva iniciativa i dedicació, les actuals campanes Antònia i Reparada foren consagrades per Narcís Jubany i Arnau, bisbe de la diòcesi de Girona. Apadrinaren l'Antònia Antonio Morales Maroto i Maria de Despujol de Ventosa. Per la Reparada foren padrins Antoni Rovira i Benet i Dolors Torres Pol. El cost de les campanes fou sufragat per subscripció popular.

Gravat a la campana Antònia hi ha una inscripció que diu: "Els fidels han fet ofrena d'aquesta campana i fan vot d'obeir la seva veu per congregar-se entorn de l'Altíssim". Es féu la benedicció a la plaça de la Vila, com podeu veure en les fotos que adjuntem, i seguidament hi hagué una audició de sardanes.

Aquell mateix dia quedà nomenat campaner oficial Pere Vila i Oriol (Peret Blai). En Peret era un bon home, carregat de bona fe però força curt culturalment: no anava gaire segur amb el coneixement del rellotge i això provocava que quan s'acostava el moment

El bisbe Narcís Jubany, beneint les noves campanes en presència de mossèn Mir.

El bisbe Jubany i els noves campanes de l'església.

Foto: Carreras.

del toc d'oració del migdia sovint hi havia algun bromista que li deia que ja era l'hora quan encara mancaven deu minuts o un quart d'hora, però ell ja tenia en qui confiar i sabia que en Xicu del farolillo no l'enganyava mai. Per fer el toc de *ramonejar* s'havia de pujar fins a les mateixes campanes. Un dia, fent conya, un li preguntà: "Peret, quants escalons hi ha, pujant?". Ell digué (suposem): "Setanta-cinc". "I baixant?". "No els he comptat mai".

He cercat en el meu arxiu una fotografia d'en Peret i casualment he trobat

la que adjuntem, que vaig fer el dia 27-7-1980 quan treien la palmera vella de l'ajuntament. En Peret féu de campaner durant més de vint-i-cinc anys, i òbviament tocà a mort per molts begurencs. Quan algú mor i és enterrat fora de Begur és llei o costum que no es toquin les campanes per ell. En Peret va morir el dia 26-3-1992 i descansa a Girona, junt amb la seva esposa, Francisqueta. Quan vaig assabentar-me del seu desenllaç vaig anar a trobar mossèn Josep Vaquer per demanar-li que fes una excepció amb en Peret, i va dir-me

Foto: Carreras.

Sotjant des des Castell

Foto: Carreras.

Pere Vila i Oriol, en Peret Blai, campaner de Begur.

que no podia fer-ho. És per això que he començat dedicant-li aquest escrit que ell llegirà quan *Es Pedris Llarg* arribi al cel, perquè en Peret hi és.

Amb el pas dels anys en Peret ja no podia pujar les escales del campanar i va substituir-lo Rafel López fins que mossèn Josep Vaquer es preocupà, durant els anys 1992, 1993 i part del 1994, de fer una campanya econòmica per automatitzar els diferents tocs de les campanes, amb la col·laboració de l'Ajuntament.

En un escrit de l'admirat Josep M. Espinàs que es referia a les campanes automatitzades, hi deia: "Els il·lusionats campaners que han intentat conservar l'ofici tenen la impecable competència dels campanars electronitzats. Que comuniquen? D'acord, sonen, però no parlen".

També vaig llegir ja fa temps d'un rector de parròquia que va automatitzar els tocs de les campanes i que, es trobes on es trobes, quan li comunicaven per telèfon mòbil que hi havia un difunt, ell, amb un comandament a distància incorporat al mòbil, posava en marxa les campanes i tocaven a mort.

Segurament que aquest modern sistema de tocar campanes és molt avantatjós, en primer lloc per a l'economia, perquè avui no trobaríem ningú que per un sou de misèria volgués sotmetre's al lligam que comporta l'ofici de campaner.

Les campanes automatitzades fan la mateixa feina que les antigues, però d'aquí a cent anys ningú no podrà escriure parlant d'un Xicu Montferrer, d'un Joan Campaner, d'un Ramonet, d'un Peret Blai ni d'un Rafel López, ni tampoc hi haurà persones que puguin explicar el que xalàvem de vailets tocant i jugant amb les campanes, com jo mateix.

Potser algú podrà dir que va conèixer el tècnic que de tant en tant venia a reparar el sistema.

Això sí, amb el temps podrem disposar del servei de les campanes dirigint-nos per Internet a www.campanerbegur.com.

Afectuosament,

J.C. RIERA

Els padrins de les noves campanes de l'església.

Visites guiades a Begur: la imaginació al poder

De barrets i de monyos és el títol de les visites guiades a Begur d'enquany, organitzades per l'Arxiu Municipal de Begur amb producció de La Genial Teatre. Les visites s'iniciaven a la plaça Comas i Ros i seguien un recorregut a través de la història de Begur, sempre present en cada racó del poble, per finalitzar en el Casino, on la vedet internacional Ernestina Bravo, del Prat de Llobregat, ofería un recital de cuplets ambientats a final del segle XIX, l'època d'or de la vila.

En clau d'humor, l'Ernestina i el seu esperpèntic empresari Mario portaven els visitants a diferents indrets de la vila on es representaven escenes relacionades amb personatges i situacions històriques: en Josep Pla excel·leix la bellesa clàssica de les Reparada de Begur; una parella renaixentista discuteix sobre la presència o no dels pirates a la costa; una promesa espera el seu promès, captiu en terres bàrbares, des de fa... 17 anys; en Silvestre, el pescador, ens explica la famosa nit del naufragi del vapor francès George... Finalment hom arribava al Casino, on s'assistia a l'espectacle *De barrets i de monyos*.

Les visites s'han fet cada divendres del mes de juliol, i cada dimarts i divendres del mes d'agost.

Quatre actors de La Genial Teatre han protagonitzat la visita: Eva Trullàs, en el paper d'Ernestina Bravo; Pere Hosta, l'empresari Mario; Dora Arias, ballarina de flamenc; i Mònica Saguer, en el paper dels diferents personatges històrics, sota la direcció d'Elisabeth Cauchetiez.

Les visites guiades han animat els capvespres de Begur, oferint un ambient entre misteriós i divertit als carrers del municipi. Amb l'organització de l'espectacle *De barrets i de monyos* podem començar a considerar les visites guiades com una activitat consolidada a Begur.

Foto: Carreras.

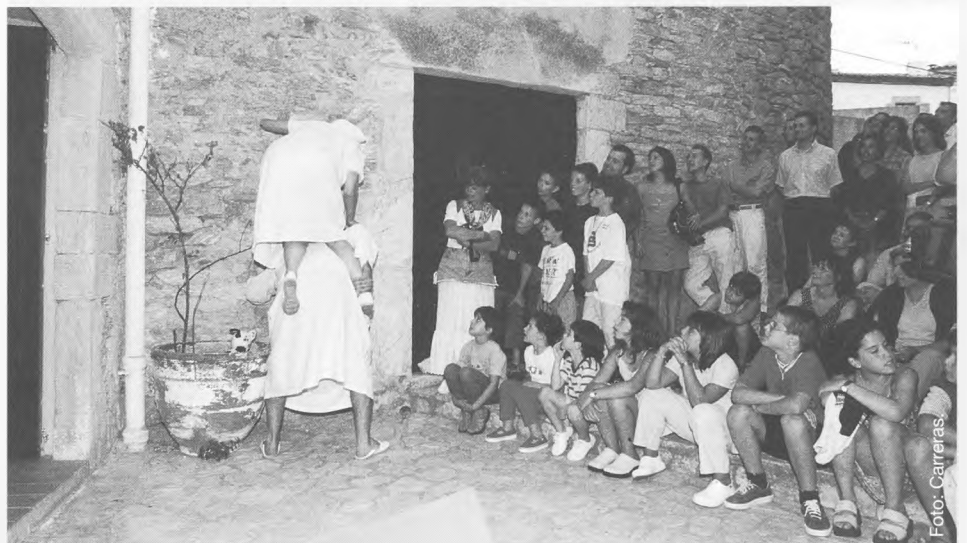

Foto: Carreras.

Foto: Carreras.

Foto: A. Tapies.